

157
e. 61.
s.

761

N. Gohré

Arm.	Pres.	C.	N
189	[[[1	2

Gohré

Drama en
dos actos original
y en prosa.

N. G. Ms 666

Personatjes

Guerra. =

Galv.

Carlos

Mr. Doudien.

D. Felix

Doctor.

Damia

L'acció a Barcelona.

April 1869.

Preto y esquena del actor.

D. Rofi

Galo.

=

Acte 1er

=

L'escena un jardí: al peu
la entrada del Chalet.

a la dreta: Una especie de
barraca, ahon hi han varios
petits objectes propis per tirar
al blau, que deuen causar
a' son temps

=

Escena 1^a

=

Galo

=

al moment d'arribar el
teló, se vent un tiro de pistola
de saló que simula que dispara
galo de diu. A cada disparo
can un objecte.

Gal = Vintitres. (Diu. vel disparo.)

Vintiquatre (id.)

(Just a' escena després
de tirar un altre tiro.)

Quereka! Vinticinch blancs
requits!... Ah! aie o va be!

(J'arriba a un
Laula.)

De la distancia es respectable!

Vaja, veu bon tirador; poch

seran els que m'avançarà.

Val a dirho: ja tres anys
que no faig mes que gastar
potura en salvar... Bah... ja
veurà l'Uova...

(Pausa.)

Ah! ja no'm recordava. Anem
pel problema.

(Guarda la pistola a
la butxaca: treu paper
y llapis, y va a la glorieta
y i pone a fer numeros.)

Vejam que'n sortirà d'això

Siga X ~~la~~ ~~quantitat~~ las veza-

das que Na Jet blancos

y ~~to~~ C. las vegadas que

no. luego $X + C = 26$

perretas: luego $\dots X = a \dots$

Nah!... Ja no se alontoch

no, lo que toca avuy no estich

per problemas. Avuy estich

per donar lliçó de francis

al quin anyia se esperat el

dia d'avuy... Ja tinch diset

anyis... ja no soch un vin

com va dirme aquell...

bon mestre, pero mal home

Com me recorda lo que va

dirme. No sab lo que vol

dir i arrogne? - no^q vaig

contestar. - Preguntat a'n'al

reu pare... Vaig mirar el

2

dicionari... y quina ver-
gonya!... Drogue... vol dir
borratge! Aipò es lo que va
dirme el meu mestre de
frances... y l'endemà al di-
que jo portava de aquella
paraula 'oh!' - 'Calli, mo! -

quina calor que tinc

(No guarda tot va
a la barreja, al fer
(mutis y sens mirar se blancs)

Mi!... Monsieur Doudier, mon
cher professeur!... Aujourd'hui
c'est mon grand jour!

(Mutis esquerre)

Exercice 2°

=

Heuira a D. Felip.

=

Heuira: Quin dia de color se prepara.
ra.

Re: Si, de veras!

Heuira: Quina hora es?

Re: Quarts de vuyt. F'has llevat
molt demasi!

Heuira: Com sempre. No ho re, no hi
ertich gens bé... in migro...

Re: Ho comprench. Ja has
pres el cafe?

Heuira: No encare. El vendrem
plegats

Re: Encare? No vull qu'esti-
quis tant temps sense ven-
drez res no't prova.

llu = Sembla que ab la seva
companyia menjo ab
mes gana; etich mes di-
treta y...

fel = I el noy? (Felip pareja.)

llu = El galo?

fel = Es clar.

llu = Jo 'an reya...

fel = Que't preguntava per en Carlos?

llu = Sí.

fel = No ja suposo que encare no
ha vingut.

llu = No, no ha vingut... ¡Ah!

fel = Pobre jilla meua! Guin
marit t'adonot la rot

llu = No... si es bo... si te un
cor... (Plora.)

fel = No vulgas disculparlo. Per
mes que es el meu fill, no

Much menes de reconeixer
que es un mal espos y
pitjor pare de familia.
Glu: Papi...

Rel: Da no ve dir. Min es l'
nome que ab una posicio'
con la seva... ya la seva edat...

Glu: Edat? ... Trenta vuyt anys...

Qualsevol que l' senti's creu-
ria que l' tracta d'un vell...

Rel: No se quan espera notar en-
teriment.

Glu: Que vol?...

Rel: Que deixi els companys, el
Casino... en una paraula
i el vici!

Glu: (Deu no fer!)

Del = No es una vergonya per
nosaltres, pels nostres pa-
rents, pels amics... Jev
con Ja, que la major part
dels dies, l'imagina de por-
tar en el cotxe a casa en
un estat indigne de tota per-
sona culta!

Flui = (Ah!)

Del = Que m' dius?

Flui = Si... (Gaip.)

Del = No, si tu no tens perquè
abairar-lo el cap!... si ho
pots dir-lo en alta veu!...

Ju' es!...

Flui = Per Deu papà!

Del = Pobre Fluis! En mal' nom

Vas conveixer al meu fill!

Quina vida't dona...

Aluís= No ab tot y així cada dia
l'estimo mes!

Del= Perque ets un angel; per-
que ets una santa que
sabs suprir sense queixar-
te...

Aluís= No tinc esperansa de que
un dia obrirà's ulls a'
la raho y alavorar...

Ah! Avi estimat! Que
dixosa sera la avuy
deventurada Gluís!

Del= Oh! Filla del meu cor!
si així fos... pero no ho re!
no ho re!

Aluís= Di ja no veurà, com si. Sen-
to una ven aquí dintre

que'm diu "Fingas te" - y

en tinch; cregui que en
tinch y molta!

Zel = El cel t'escolti.

Geni = Si no jara'

Zel = Pero que no trigui...

Geni = Esperarem.

Zel = Esperar... Al lo seu modo
de procedir, aquesta casa

sembla un cementiri; el
meu german, els teus, tot
nom ~~hi~~ d'aquí, com d'
un hospital de leprosos.

Geni = No hi hem de menestar

I després, demà que'l

meu Carlos canblui, que

si que canbiari, no tindria

res que agrahir a' ringü
y quant tots ditposos,
vingan ells a' truear
a' n' aquesta porta, la
trovaran tancada, y si
volen veurer nostra ventura
tindrán. que serho desde
l'altre part del reipar, del
jardi.

Del = Que se jo... que se jo... jillo
meva.

Qui = iro demahi.

Del = Que n' ets de bono!

Qui = Bah! no parlem mes d'
aico?

Del = no. (Pause.)

Del Galo?

Qui = no fa molt que l'ne

Centit per aquí.

Del = Nos centit a n'ell?

Seni = Té ratió. Se centit que
estaba excitante tiram
al blanc.

Del = Vaya una mania!... Un
dia em pendrà mal
aquest picot!

Seni = No te altre distracció'...

Del = Però en ja massa. Vols
l'hi jugar que ja mes
de tres anys que no pen-
sa ab altre distracció'

Seni - Ra ho creuch. Jo penso
que t'apició li ve desde
que va venir aquell
celebre tirador... Mr.
Fouler - Aquell que

va d'eures a' Madrid en
el Circo.

Zel = Es molt possible. ¿ aliv
tampoch va anar a' classe,
eh?

Qui = No.

Zel = Que dimontris te' a quest
moy... La fa tres o' quatre
dias que la l' tonto... Tans
~~est~~ aplicat que sempre
na rigut, sens fer may ni
una falta y are... Te!...
semre com va ni com costa...
Pa ancasament no ho com-
preneh...

Qui = Ni jo...

Zel = Tampoch, eh?

Qui = No se a que atribuirho.

(Va a la glorieta y
loca un timbre.)

Del: que vols?

Seni: que preparin el casè.

Del: millor que l' portin aquí.

=

Greena 3^a

=

Dets. Dami per la es-
guerra.

=

Dam: Señors...

Del: M'ho. Si, que portin el
casè.

Dam: aquí al jardí?

Del: Si: a la glorieta.

Dam: al moment. No mateix...

Elui = Ha emmarzat el senyo-
ret Galo.

Dau = Si, senyoreta.

Reli = Ahont es ara ?

Dau = Al teu quarto d'estudi.

Reli = De: res mes.

Dau = Al permís de votar ...

Reli = Si vagi

(Ditli's Damia.)

Te, ja tens el teu fill
estudiant.

(Man a la glorieta.)

Avuy si no se li farà pre-
sent tornarà a descui-
darsen voluntariamente
d'anar a classe.

Elui = De no penso prou. Després
del casè li farà present

Del = Si, si; no es cas de que.
no prenqui per vici.

=

Escena 4^a

=

Dits Damià ab servey
de café paños, etc. que
coloca a la taula centre
de la glorieta.

=

Dam: (Servint.)

Vostè dirà...

Elui: Dama. Gracias.

Dam: Don Felip...

Felip: Bueno; aixó es. Vols

pasar, Gluira?—

Gluir= No, papà.

Zeli= Donchs, ja pot retirar-lo.

(Dancis ja mitis
emportantre tot vuenos
las tassar del café.)

Zel= Esta al punt. Que far?

Gluir= El prencip pera ferli com-
panyia, no porque 'u
tingui gemas.

Zel= Bah! d'ha de ser un estors;
no val res deiparse en
fanta de manera.

Deu, ben!—

(Deu, Gluira queda
pensativa.)

Uh! Que pens? En que
pensas?—

Alui: Que pocas vegadas ha
vingut tan tant en Car-
los.

Reli: Ben cert; y si ve com sol
venir, ja tot hom es per las
portas de las Torres...

Alui: Quina vergonya...

Reli: No hi pensem... no hi pen-
sis: pensa ab lo teu fill
ja que lo teu marit no
hi pensa.

(Se queixen prenent
el café y parlant
baix.)

Escena 5

El mateix, D. Ro-
nendo, y Damia,
per la porta escalinata
de la casa.

~

Dan = Els trovarà allí a la glo-
rieta.

Ros = Molt be; gracies. Pot reti-
rarse.

Qui = (Sent mutis per la
esquerra.)

(Que temps ma que no
ze l' verja per aqui....)

Ron = (Anant a la glorieta.)

Non dia, tio felip.

Feli = Eli!

Ros = Que tal Gluiza?

Gluiz = Da no pots veurer.

Jeli = I aipó. i Quin vent te port-
ta? Ueu.

Ros = (Seient.)

Mal vent, tio.

Jeli = Home... tu dirás...

Gluiz = Do ab lo vostre permis...

(Aipecante.)

Ros = No si precisament volia
parlante.

Jeli = Alashoras...

(Fent actitut d'
amarren.)

Ros = No, no es cap secret. No's
mogui.

Gluiz = F' averteixo que si ven a do-

nar-me consells...

Ros = Res d'aireó.

Elis = Anava a dirte que no't
caurésis.

Ros = Avuy ja no'm preocupa
la conducta del teu Carlos.

Elis = Rosendo!

Ros = Dio!... li' dich que ja no'm
preocupa[±]...

Elis = Prou d'aireó!

Ros = Si: anem al cas. Lo que
avuy en porta, tal volta
a molestarlos es... també
la conducta del teu fill -
del teu net, tio Felip.

Elis = Eh!

Elis = Que pots dir del meu fill?

¿Digas?

Pros= Diré, en primer lloch, que
li' fagis present, que jo,
de cap manera perme-
tere, que lo que à ell li
sembli insults dirigits
contra els seu pare, que
li solen tirar els seus com-
panyos d'aula, els fagi
pagar al meu fill.

(Apareix Galoy
ab molta precaució
s'acosta à la glorieta
sens' ser vist.)

Qui? Com?
Què?

Pros= M'explicaré: Fa dos ó tres
días que sense mes ni

mes, el Sen Galo va do-
nar una tremenda bo-
fetada a n' al meu florren-
do.

Reli= I per això...

Pro= Si; perquè a mes de bofeta-
jarlo, sino li treuen de
las mans l'escanya, ¡Es
dolent!

Qui= Algun motiu li donaria...

Reli= I això de que es dolent...

Qui= Sense mes ni mes; ja
'ls ho he dit.

Reli= I escolta: Quants anys te
el teu noy?

Pro= Perque no pregunta?

Jeli: Perque, si no recordo mal
el teu oncle va pel
vint anys...

Pro: I be...

Jeli: I el Galo no ha complert
dixet anys

Pro: Signa con vulga... El meu
noy està indignat y no es
tranquaria, Heusa, que un
dia tingueris un disgust.

Jeli: Ara comprench...

Heu: Què?

Jeli: El perque s'excusa d'anar
a classe...

Heu: Si...

Pro: Per prudencia...

Jeli: Què vols dir? Eh!

Ros = Ben clar: Per por!

2
Arcena 6^a

2
Els mateixos, Galv.

Galv = (Presentantse al molt
reveritat.)

Es mentida!

Tot = Eh!

Galv = Que lo que diu aquest re-
nyor...

Ros = Soch el teu tio!...

Galv = El... si: de lluny... Repeteixo
que no es veritat. Si no
vaig a la Universitat,
es perquè així m'acono-

da...; pero... per... Vaja,
tio... Deu lo farra bo'!

Zeli = (Noy!

Glui =) Galo!

Ros = Insolent!

Galo = Vorté diu que'n Rosendo
no va donarme motiu
d'agravi, y jo dich
que si; y grós.

Ros = No dubto.

Galo = Donchs no ho dubti.

Ros = No m'ho va dir pas aixís...

Galo = ; ¿quina culpa hi tinc jo
si no mes li va ensenyar
el formatje y va amagarre
el pa!...

Ros = Bah!...

Zeli = Que't va fer?

(Gato callu.)

Uli = Digas.

Salv = No... no vuy dirlo...

Ron = Excusas...

Salv = No.

Uli = Que t' va dir?

Salv = Demà...

(Suplicant.)

Uli = F' no manó!

Salv = Per Déu!

Ron = Pot!

Uli = Gents!!

Salv = Sí! Va dir ~~me~~ dirigint-se
à altres companys, que
res li preguntaven...

Uli = Acabaràs!

Salv = (Molt avergonyit)

Va dir... "mireu el be..."

Aquest es fill....

(Molt baix.)

d'un borrarro.

(Se gira d'esquena a
ells per amagar la ver-
gonya que sent.)

Peli = Ah!

Mui = Fill!

Non = ¿ que'?... Al cap-de-vall,
no es mes que la pura
veritat.

Galv = (Girantse molt rapid y
zeré aixecant lo cap ben
alt.)

Oh!! Pero... això... borrarro,
a n'al meu pare, no mes
ni na a n'al mon duas

personas que puyan dirli
seme que jo lus bofetegi!!.

Aquestas son la el meu
avi y la meva mare. Vin-
guí mes, oh te entès, ningú
mes!

(La actitud d'anarren)

Moni= Ja, ja, ja!... Quins fueros!

I si jo li digués?

Jalo= Si...!! (Con si anes a' tirarse-
li a' sobre; pero molt
rapit se conté y ficantre
la ma a' la butxaca tren
la pistola y li diu sempre
cantli una de las bolas
que hi ha a' la barisca
de tiro:)

Veu aquella bola?...

(Ab molta reverencia y
casi sens mirarre el
blanch disparar y el
Ja caurer.)

Ja no hi es!

Tots = Oh! (D'admiracio.)

Feli = Bé!! (ab molt goig.)

Salv = Aixis mateix li trauria
el cervell de puerto, al
que no digués.

(Guarda la pistola, besa
la ma de Feli y luego á
seu.)

Bona dia avi! Adios mania!

(Mitis esquerra.)

Reli= (airecantre y tocant
el botó electric.)

Ja no has sentit... O mi-
nillor: ja no has vist.

(D'airecantre Gluira
y Porrendo.)

=
Escena 7^a

=
Dits Daniá.

=
Dan= Senyors...

Gluir= (Ab ademan digney
senyalant a Porrendo.)

Acompanyil a la porta!

Ros = (Deu!)

(Mutis foro.)

Reli = (A Daniu.)

Després digui al senyo-
ret que vingui.

Dan = Serà servit.

(Mutis detras de Rosan-
do.)

(Pausa, quedan els dos
un moment mirantse y
de prompte Gluina, ti-
ra als braços de D. Fe-
lix, entre goig y llá-
grimas.)

Glu = Papá!!

Reli = Filla!!

Uui= Dotze anys que no
habia tingut un mo-
ment de goig tant
hermos com aquest.

=
Escena 9^a

=
Dits Galo.

Galo=

(Que al moment de

desapareixer Romen-
do y Damià no

tornat a presentar.)

per això he treballat;

per això treballaré sem-

pre, per donarte la feli-
citat que tant mereixes!

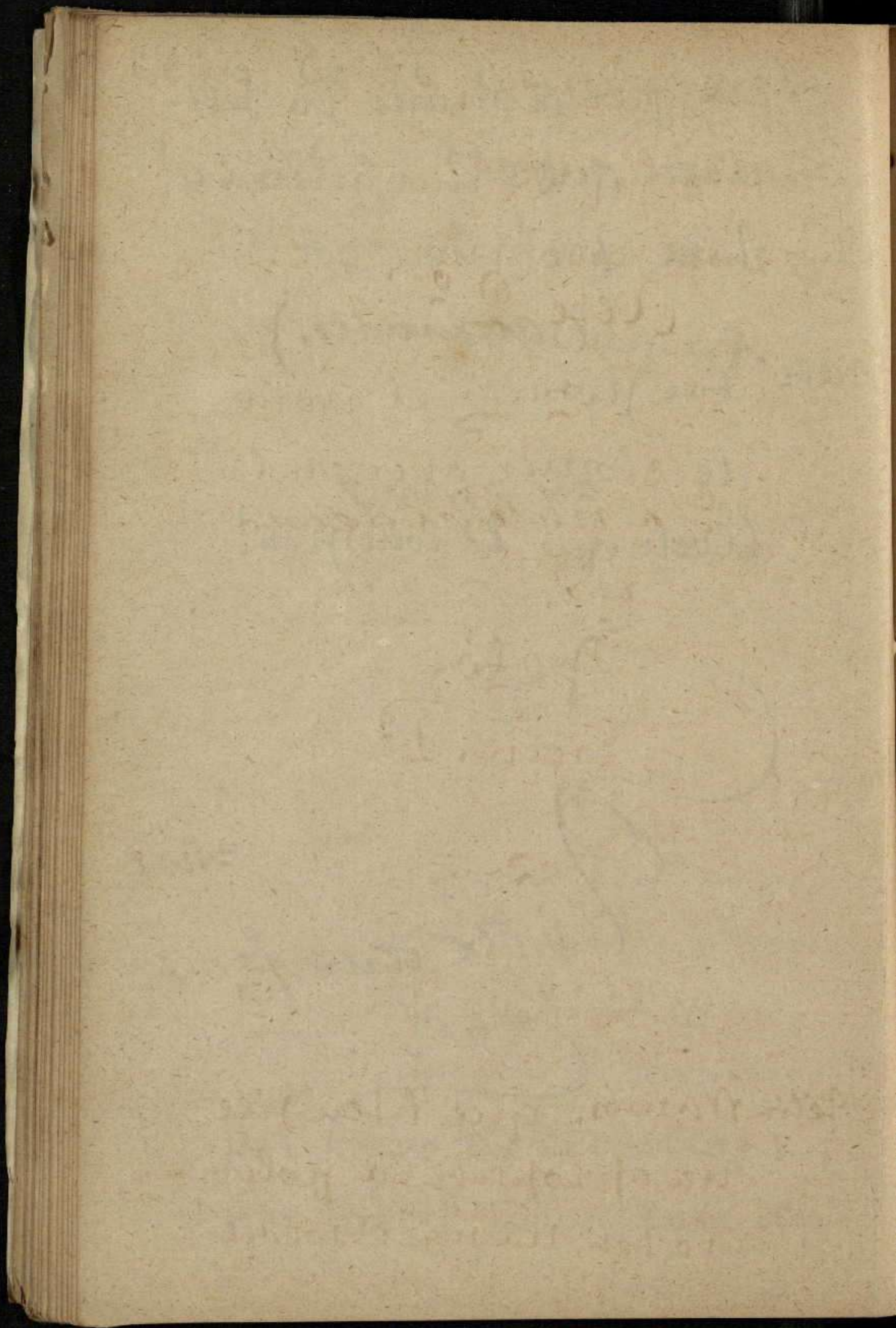
Alui: Fill del meu cor!

(Abraçant-lo.)

Reli: Tu portaràs el nom
de nostre avis en lo
llibre que li correspon!

Felió.

Fide aux 1°

Acte 2°

~

La marcipa decoro
cio.

~

Escena 1^a

~

Felip, Luisa.

~

Felip - Mamos, que l'heu jile
na aprofitat la polvora!
No tot na s'igut soroll!

Aluiz May hauria cregut en
ell una engegia semblant.
Peli: En efecte: tan apocat que
me'l mirava... Ves... qui
li diu res, a n'aquell mo-
cos!...

=
Escen 2^a

=
Els mateixos, Sr.
Doctor acompanyat
de Damià, luego Galo.

=
Doct: Bravo! Molt be!

(Galo apareix pame-
jantre per el jardí.)

Aluiz: Senyor Doctor!...

Dot = Aiqis m'agrada!

Etich content de debò.

Aqui, aqui es ahont vol-
dria trovarlos sempre, par-
ticularment a votte, Donya
Gluisa!

Reli = Buenos senyor Doctor!

Galo = (Anant a ell.)

don Daniel...

Dot = Que tal Galo...? Com seguei-
xen els estudis?

Galo = (Sempre ab molta mo-
destia.)

W crech que no malament
del tot, senyor Doctor.

Dot = Sempre nas tret bonas notes.

Jalv: Procuro aplicarme.

Que no seu?

(acostantli un cadira
ra prop del grupo.)

Dret: Ji; vinch un piquet can-
tat. I tornant a lo que
deya al moment d'en-
trar: Vorté, deuria pa-
ssarli moltes horas al
jardi: necessita bany de
sol.

(Jalv queda dret.)

Qui: Aquestos si que resultan
baratos...

Dret: I bon. Es per això; perquè
son econòmichs que nin-
gu n'ha cas. Si contessin

a bon preu...

Reli = El sol ja no seria mes
que un satelit...

Dot = Ja no pot ben dirho. I
tu, Galo, que no seus?

Galo = Si m' ho permeten aniré
a estudiar un rato.

Dot = Si ves, ves, a ferte sabi.

Galo = Lo pogués!

Dot = Que nas de repassar?

Galo = Oh! un pochi; la lliçió de
Francis. Luego vindrà
el profesor...

Reli = Si, noy; no perdis temps.

Galo = Fins luego. Servidor de
voste.

Doct = Adios, halo.

(Mitis halo esguerra)

Quina criatura mes humil! ; Val molt aquest moy!

Reli = Pero molt! No ho dubti.

Doct = Prou que's veu.

Reli = Ja ha emorsat, senyor doctor?

Doct = Es la primera feyna que faig. No sempre la primera visita la faig al menjador.

Qui = Que'l te malalt?

Doct = El menjador, no senyor; ara l'estomach, si no'l

cuides potser si que s'he
ni'hi posaria. ¿en
Carlos?

Elui= En Carlos?

Reli= Desde ahir a las nou de
la nit que no ha tornat
a casa

Dort= Es una desgracia.

Elui= Da veu l'hora qu'es y
encare ...

Dort= Si; ja no reposava aipis.

Reli= Que s'va veure ahir a
la nit?

Dort= Si; al Circol. Jo prou vo-
lia ferlo venir ab mi, pe-
ro no li va haver medi.

aqueiros ditxos balls
que ~~han~~ han vingut
de l'altre part dels Piri-
neus, a n'al jovent de a-
vuy en dia...

Jeli= I molts que hauriam de
ser homes sensats.

Glui= No compreneu que hi pot
anar a fer, ell may ha si-
gut aficionat al ball, y
ara...

Jeli= Cap a las revas velleras-

Jot= Res, a bromejar. Cregui
que no es ell sol a fer de
mirón, com solen dir.

Glui= I alunt son aqueixa
mena de balls.

Dot: A n' al teatre Espanyol;

a la Dacanal: aqueix
es el nom que li donan.

Reli: Vaja, el nom ja dona de
si.

Glui: Ah!

Dot: Dara, ab permis... avergam
aqueix pob...

(Prement al pob a'
Glui.)

Reli: ja no hi ha res que
fer. Calma... tranquili-
tat... y res mes.

Glui: Ah! Tu vol deiparar?

Dot: Si, m'esperan algunes
virutas... y lo dit... bancs
de vol, molts bancs de

de sol.

(Felip va acompanyar
lo, Gluina també i'et
i' aneca y va ab ells,
Portem la direccio del
joro, pero'l Doctor diu:)

no; passare' per la porta
del jardí. Donya Gluina, li
replio que no's molesti...

Gluina = Cap molestia.

Doctor = Estiga boneta....

(Desapareix els dos per
la ~~dreta~~ esquerra y
Gluina va al joro al moment
que apareix per la escal-
nata Carlos acompanyat
de Donya. Carlos ~~te~~

al apareixer deip com-
pendrer que esta borratpo,
pero no una borratpera
vulgar, si no mes aviat
aqueipas que posant al
individuo en estat d'idi-
tisme. Parlu bastant na-
tural, deipant rols de
quant en quant veurer
lo seu estat. Fingos en
compte que es un perso-
naje aristocratico, y que
per lo tant las maneres
no deuen ser ridiculas
en extrem.)

Escena 3^a

Dam: Si, senyor.

(Mitis esquerro.)

Glui: Carles!... (Amant a ell.)

Carlo: Si, ja heh aquí... He tardat avuy, no es cert?

Glui: (Ah!)

Carl: He tardat, ay?

Glui: Si; dich si, perquè el meu goig seria que ni un sol moment estiguessis fora de casa.

Car: Jonteta... que't creus que no ni penso ab vosaltres? prou que ni penso...; pero es aixó... sabs? els amichs...
Sen, Gluisa, sen.

Glui: No; després... ara ves a

descansar un rato...

Car = Bah!

Glui = Vendi amich meu...

Car = No hi vuy amar! sempre
dins lo mateix. Vaja, ven
un moment.

(Seubem.)

Això es; aquí, prop meu, al
costat del teu maridet,
que t'estima forsa.

Glui = Ah!... (Plorent.)

Car = Eh!... Làgrimas? ... Ja volia
dir jo... Ja pensas sermo-
nejarme? ... Oye, y avuy
qu'estich de tant bon humor.

Glui = No; res d'això...

Car: És que no tens motiu. Mira,
va, vareig amar al Circol...
y jo me'n venia cap aquí,
a n'aquest ninhet, quan
es presentan... bé, tu hauràs
poch els coneixes... y vulgas
o' no vulgas, empenyats
en que 'ls acompanyis
ab altres amichs al teatre
y després - res, al casè, sent
comentaris robes la situació
que atravesia avuy l'Es-
panya... y res mes; creu-
me, res mes.

Jui: Carlos, no ho comprens que

la vida que portas acabarà en
tu en quatre dias.

Car: Bò! Ja entrem de filosofia? Estich

segur que pensas que vivch com
altres dias... donchs no! Aliv
potser... no t'diria'l contrari...

(Lluïsa protesta.)

no, no vulgas encare defensar-
me; pero avuy... res... un xich
de mal de cap... sabs? aquesta
migramya que no'm deip.

Lluï: Cuidat, amich meu... escolta
els bon concells del papi... y
las dolsas amonestacions d'
aquesta que t'estima tant.

Car: Pero; que's pensen que soch un
infant com el nostre Galo?...

Lluï: Oh! per ell no mes que per

ell, Carlos, deiny aquestas amir-
tats que tant te perjudican el
teu estat físich com perjudi-
can el nostre estat moral.

Car: No ho dich; tu no curaràs may!

De ho sabs que no vuy que'm
parlis d'aquest modo.

Lluís Si, no es per mi, ja t'ho he dit
sempre... à mi que'm ja?

Estich tant aversada al supri-
ment... que fins quant es petit,
el que are sento, crech que
tinch ganas de riure... Ara,
ho veus? ara no sento cap
pena... estich...

(Lluís a ab fort plor.)

Carlos i aipeer; ab certa in-
quietat agafa una cadira
y s'arriba pentó Lluís aya-
tantli la mans.)

Car: Ay, ay, ay!... Si tens de plorar
me'n' entorno! Bò!... aviny que
pensava diriat ab vosaltres... i
això que tinc un compromís--

Qui: Diriaràs ab nosaltres?

Car: Si fas bondat si... Fe, vols
mirarme la corbata?

Qui: Si.

Car: Ah!... I del falò que'm farem?

Aquest xicot comé que deixi
las faldillas de la seva mare...

Qui: Carlos!

Car: I es clar: ahont s'es vist, que
un jove als diset anys, no
sapiga mes que lo que li vo-
len ensenyar els professors. Jo
a la seva edat... ¡bah!... serà
precis ensinermarlo!

Qui: No digas això. El nostre fill,

ja ho venut com un dia
era l'orgull teu

Car: Que!... un savi, un filòsof!... i
després, i què?

Elui: Donchs que que vols?... que
deixi la carrera?...

Car: No tant, quant ni ha ener-
gias... pot ferre tot

Elui: Ja no faré, deix passant el temps

Car: Quant serà vell?

Elui: Ja, ja, ja!...

Car: Gràcias a Deu!... Aineis, aineis
m'agrada venet, animada,
contenta!... És clar: jo no puch
portar mes que alegria, a casa.

Elui: (Deu meu!)

Car: Eh!

Elui: Ay, ay, res...

Car: M'avia sembla que sospiravas...

Uui: No.

Car: Si ja pots fer-ho. Però, sabs? suspi-
rar de cor, ab tota la força dels
pulmons... no com aquelles
que no fan veure que estan
satisfetes; sabs?

Uui: Si, ja comprenc...

Car: És clar; mira: avuy... si no
fos per aquesta ditxosa migra-
na... creu que m'ho de
bon humor; no se, sembla com
si tingues de rebre... que t'diré,
jo? una nova satisfactoria.

Uui: Que potser n'esperas alguna?

Car: Cani no se que contemarte. Hi
ha una... un amic, al que jo
li he fet certa proposició... Però,
en fi, deipenlo aquest assum-
pto. A casa dels de casa.

Uui: Però que es aquest assumpto?

No puch saberlo?

Car = Res; una especulació...

Gui = Carlos!...

Car = Qui?

Gui = Que, salvo error, no crech que la opulenta familia Ricart, tinga necessitat de fer especulacions...

Car = Ca! si no es qüestio de negoci, no. Es qüestio d'amor propi... i tabs?

(L'aïpeca zagata una altre cadiva, casi reus de nassen cas.)

Que na vingut lo Doctor?

Gui = Si; quant tu vas arribar, ell marxava. Que volias?

Car = Pt'... (L'aïpein.)

Qualsevol cosa... aquest cap

quin aburriment

(Parsegantre agilet.)

Uui: (Mare meva!)

Car: Quin' hora verà?

Uui: Ver, el rellotje.

Car: (Freu el rellotje y va
per mirar l' hora.)

Be!... (Acovantlo a l'orella)

Ah!... Si, ja recordo... aquella...

Uui: (Oh!...)

Car: ... quitpalla... (Emmenant la paraula.)

Perque jo, segons aqui, els dich
quitpalla... tot bromejant un
dih: "Que si li tiro, que si no
li tiro... se'l va deixar caure
y...

(Se deix caurer a una
cadira apretantse el cap at
las mans.)

Uui: Carlos men!!

Car: (Abrantse rapit.)

Que! Que pens? Sembla que t'

naqi picat una aberspa!

(Gluira torna a reure
faspantre la cara ab las
mans)

De more... tu fas com tot... tu t
pensas que estich...

Gluir = Pel cel!

Cor = Donatxo!

Gluir = (Oh!)

Cor = Mira, Gluira; jo t'ho deipare pa-
ssar tot, ho tens entès? Tot! Pero,
que com aquets quatre ximpler
que i titulan amichs meus,
pugas soporar que jo... això...
per ton fill...

(Va a ella ab actitut amena-
sadora; Gluira i aixec y li
dona un revers mirada, que
acaba per dominar a n'en Carlos, que
torna a son estat d'idiotisme; pero
molt mes assentuat.)

Pef!! Da, ja, ja!... T'has cregut...

Uui= Carlos!... (Parinyorament y remantra)

Cor= M'has agradat! T'has posat en guardia! Vens, això, això es lo que voldria d'en Gato. Si aquest xicot gana las energias, com las senyoretas; entre anells y flors.

Uui= Poch el coneixes!

Cor= Ja veuràs: ara que m'poro estarà al corrent del francès, me l'emportaré una temporada a Paris... Ja veuràs, ja veuràs, ni t'conceixeràs a la tornada.

(En aquest moment apareix Gato. Porta papers y llibres, que deip damunt d'una taula y queda escoltant sens servir.)

Uui= El Gato a Paris!?

Cor= Si: vull que torni jet un home,

sab? - com el teu pare!

Qui: (Denis!)

(Galo al sentir les
últimes paraules i amarga)

Galo = (Ah!)

Car = Que no'm contestas?

Qui: És el teu fill; y tu mes que nin-
gui deu procurar per lo teu per-
vindre. No puch dirte res mes!

(l'assenta. Pausa: luego s'a-
aixa y torna a caurer
lentat.)

Car = Si... has dit be... no se que tinc...
qualserol creuria que encare...;
pero, ¡ ca! se dominarme... Ves
qui no diria, a questo rit al
fortir de la Pacanal... sull div...
del Restaurant... y aixó que; vamor...
ni un... ¡ ca! no hi poden... roch
de bronze... (Transició.)

¡ Oy, Luisa que roch...

Luis: (Plorosa y aipeante presyent
una caiguda de Carlos.)

Q' acer... (xi, d'acer afilat
per' mi!)

Car: Que vols ara?

Luis: Aném?... Ja una calor aquí...

Car: Ben cert... Sí, aném.

(S' aipeca ajudat per Luisa
y van vers a la escalinata del
foro parlant.)

Luis: A descansar un rato... fins jo
m' trovo no se com...

Car: Vaja m' ofereixes el bras?... es que
vols donarme una lliçó de
galanteria... i es que creus...?

Luis: Una lliçó d'amor.

Car: Ah!... (Desapareixen tots)

Escena 4^a

Galo.

Galo: (Veientlo sortir y arpujantse
el plor.)

Pobre mamá del meu cor!

(S'arrenta prop la taula
aront ha deixat els
llibres.)

Mroque... Lache... Si una per ell
y una per mi. (Mira'l rellotje.)

Gas deu. Be triga prou avuy el
senyor profesor de francès.

Preparemho. Crech que avuy no
quedarà gaire ratifet de la
llisó, Monsieur Doadien.

(Coloca els objectes a la gloseta)

Escen 5^a

Salv, Demis' luego Mr. Doudier.

Dam: Senyoret, hi va el senyor pro-
feror de francis.

Salv: Gracias a' deu. Digali que's
prenqui la molestia de venir a
donarme la lliuro aqui. De
parro trequi aquest servey.

Dam: Perfectament.

(No agata y va a fer nites.)

Sal: Ah!

Dam: Senyoret...

Salv: Quant senti sonar el timbre, si es
que tinch necessitat d'algun
cosa, donare dos cops; voldra
dir que es a voté que demano.

Dam: Me di' descansat.

Zalo: Per si ha arribat el meu dia!...

Ah!... Estimat mestre, avuy sabria
qui' es aquell... ja puch dirlo;
aquell "mocos".

(Va a' la escalinata a rebre
a Monsieur Boudien.)

Bou: Bon jour!

Zalo: Bon dia tinga. (li dona la ma.)

Bou: Comment?...

Zalo: Si, estimat professor, li suplico
que per avuy in deixi expressar
en la meua llengua nativa

Bou: Bien.

Zalo: D vorté que ponceix el catalá tant
be com el seu propi idioma també
per avuy se pendrà aquesta molestia

Bou: Síga: pero no alabo de entredre.

Zalo: Segui. aviat m'entendrà.

(Seuhen).

avuy fa tres anys que al pregun-

me que volia dir "Jurogne"
y al no saber que conteni, re-
corda que va dir-me.

Don: no...

Jal: Va dir-me: Jurogne, no sab que
vol dir? preguntito al seu papi,
ell no sap per experiencia.

Don: aïeò es una amenassa!

Jal: Jui no sab?

Don: Oh! Daria, l'enyor...

Jal: Mocos! Da pot dir-lo.

Don: Donets si, ¡mocos!

Jal: Bravo! res mes! Aquí te la
mensualitat. Cinquanta pessetes.

Don: Ah! volia despedir-me...

(Va per fer mita.)

Donchs...

Jal: No esperis... jo també vull
dir-li... Da me trobat la frase:
Do roch - be ja ho ha dit vorté
però vorté es un Lâche!

Don: Oh! (amant a ell.)

Jalo: Prudencia! (li encova la pistola)

Don: Misse!

Jalo: Prudencia, li ne dit y no vull
repetirho.

Don: Que demana?

Jalo: O que' retracci d'aquelles par
reulas o batrens ab mi.

Don: Per que dignim que l'he amenist!

Jalo: Tot esta previst. Miri.

(Veu lo amant a la Gloriosa
y enseyantli dos papers)

Vegi si li esta be.

Don: No ha pensat be?

Jalo: Firmem cada un el seu paper
y et q' aieis volhi un responsabi-
litar per cap dels dos.

(Firmem guardan
un cada un.)

Don: Armas?

Jalo: Trihi.

Rou = Pistolas?

Jalo = Bueno

Rou = Donchs demà...

Jalo = Demà?... ara mateix

Rou = Yiga. D'armes

Jalo = Aquí n'hi han... son cas
que sol usar el papà. Trilli

Rou = Me'es igual.

Jalo = Carregui. (si dona lo necessari)

Rou = Perfectament. (Ho fa.)

(Jalo toca el timbre dos cops.)

Escena 5^a

Dits Dama.

Rou = Ja estan.

Dama = Senyoret...

Jalo = Arrentis a n'aguen benets.

Dama = Do?...

Jalo: Si.

Don: Que tinc de Leyna.

Jalo: Aquí tumbé. Senyor Doudin,
es cullerí.

Don: M'es igual. Panes?...

Jalo: Els que vulguis

Don: Trenta?

Jalo: De. Ja pot midir.

(Van els dos a la gorjeta.)

y midien los panes des-
pareixen pel seu dret)

Jalo: Demin; quant jo digni; ara!
Donaré tres cops ab las mans.

Don: De! (Que serí aixó?....)

Jalo: Ho te entés?

Don: Si... si...

Jalo: Vonté conti. (Mideixen los panes)

Don: Un, deux, trois....

(Van comptant entre si.)

Dani: No se si somnis... jo crech
que i volen matar.

2

Escena última

=

Daniá, Carlos y Gluís. aqueixos
dalt de la escalinata; desseguida
Galo.

=

Car: Això que m'has dit del Galo
m'ha entusiasmat! (Està molt marejat)

Gluís: Per Déu!

Carl: Miretel! (Per Galo que en aquest
moment para per la
escena per anar al punt
de la gloria que es el seu
lloch que li correspon M.
Boudin, figura quedat dins)

Very convidarlo... (lent lentinas)

Galo: Daniá!

Dani: Uí!!

Galo: Ara!

(Damia dona el primer
cop, luego el segon etc.

Car = Ja, ja, ja! ... un aplauso...

Galo = (Després de sentirse las
dos detonacions dels diparos)

Ja no dirás may mes borratxo
a ni' al meu pare!

Toti = Ah! (Pels diparos.)

Galo = ~~Què~~ Què... (Passantse la ma a l'
espatlla.)

Elui = Que passa!!... (Anant a' Galo.)

(Damia va a la dreta a
veure a' M. Doudier)

Galo = Res, mania...

(Treyantse la americana y deixant
veure una taca de sach.)

Elui = Fill meu

Car = (Que hauri baixat ab molts
treballs

Galo...

Elui = Oh! (Tapantse la ferida)

Falo = (A Damia que ve ab el cap baix)
i el senyor Bondieu?

Dam = Deu lo tinga a la gloria!

Tots = Ah!

Falo = Papi... aquest may mes te
dira bovatxo!

Glui = ¡Villà!

Carl = (Per una forsa superior se deriva
neix y anant a Falo l'abraça)

Ah! Miserable de mi! Gluisa!...

Vill meu!... Amo per aquesta
tanta que es la mena que el
Deu pare may mes fare i baixant
la cara

Cuadro.

Dele

1006389298